

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Ladislava Hejtmánka, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobkyně: **Růnová v.o.s.**, IČO: 28148118
se sídlem České Budějovice 4, Dobrovodská 121/4
zastoupená advokátem JUDr. Mgr. Filipem Rigelem, Ph.D., advokátem
se sídlem Pardubice, Teplého 2786

proti
žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**
se sídlem Praha 2, Vyšehradská 427/18

o žalobě proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 19. 8. 2024, č. j. MSP-14/2021-ODKA-ROZ/30,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 19. 8. 2024, č. j. MSP-14/2021-ODKA-ROZ/30, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení 11 228 Kč, a to do rukou jejího zástupce JUDr. Mgr. Filipa Rigela, Ph.D, advokáta.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje M.S.

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra spravedlnosti (dále jen „ministr“). Ve smyslu formulace výroku napadeného rozhodnutí byl zamítnut rozklad žalobkyně ohledně skutku popsaného ve výroku I. a) rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2020, č. j. MSP-53/2019-OINS-SRIS/15, kterým žalobkyně, jako insolvenční správce, spáchala přestupek podle § 36b odst. 1 písm. i) 4 zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění od 1. 6. 2019 (dále jen „zákon o insolvenčních správcích“), s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2024, č. j. 5 As 101/2022-67.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v podané žalobě postupně uplatnila devět námitek. Konkrétně žalobkyně tvrdila, že (1) neměla povinnost ocenit celý předmět zajištění, když bylo zřejmé, že pohledávka bude uspokojena prodejem pouze části dlužníkových nemovitostí, (2) se nedopustila opakovaného porušení svých povinností a (3) provedla ocenění pozemků parc. č. 1041/34, 1041/74 a 1045/36 v k. ú. Onšovice u Čkyně a pro neúčelnost dalšího znaleckého posudku sama provedla výpočet ceny $\frac{1}{4}$ z celku. Dále žalobkyně namítala (4) nenaplnění opakovaného porušení svých povinností/zákona a (5) nenaplnění materiálního znaku přestupku. Tvrdila, že (6) postupovala s odbornou péčí, že (7) není možné rozšiřovat výklad zákonného ustanovení, že (8) jsou dány důvody liberace a konečně že se (9) nejedná o hromadný přestupek.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

3. Ve vyjádření k podané žalobě měl žalovaný žalobní tvrzení žalobkyně za nedůvodná. Z uvedeného důvodu navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.
4. V podané žalobě žalovaný konstatoval, že ve vztahu ke skutku A byly shromážděny veškeré nutné podklady k vydání prvoinstančního i napadeného rozhodnutí, tato rozhodnutí jsou přezkoumatelná a v souladu se zákonem. Zároveň postup žalovaného, který vydání rozhodnutí předcházela, nevykazuje žádné vady, které by způsobovaly nezákonnost uvedených rozhodnutí

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

5. Soud se předně zabýval otázkou, zda se ministr řídil závazným právním názorem vysloveným v předchozím rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2024, č. j. 5 As 101/2022-67. Nedodržení závazného právního názoru vysloveného v předchozím rozsudku je totiž zcela zásadní vadou, která pravidelně vede ke zrušení nového správního rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002-25, č. 73/2004 Sb. NSS, ze dne 23. 9. 2004, č. j. 5 A 110/2002-25, č. 442/2005 Sb. NSS, ze dne 29. 4. 2009, č. j. 4 Azs 72/2008-100, ze dne 31. 10. 2019, č. j. 2 Ads 260/2019-30). K této vadě je pak soud povinen přihlídnout i bez námitek.
6. V rozsudku ze dne 26. 4. 2024, č. j. 5 As 101/2022-67, Nejvyšší správní soud mj. konstatoval, že výrok prvostupňového rozhodnutí (rozhodnutí ze dne 14. 12. 2020, č. j. MSP-53/2019-OINS-SRIS/15) označený rozkladovým orgánem (tehdy ministryní, nyní ministr) jako I. a) obsahuje pouze skutkovou větu popisující jednání žalobkyně při oceňování podílu dlužníka na dotčených nemovitostech v soupisech majetkové podstaty doručených insolvenčnímu soudu dne 19. 10. 2017 a dne 17. 6. 2019, jakož i část právní věty, podle níž tímto jednáním žalobkyně opakovaně porušila povinnost dle § 219 odst. 5 insolvenčního zákona ve spojení

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

s odstavcem 4 téhož ustanovení ocenit majetek sepsaný do majetkové podstaty obvyklou cenou. Právní kvalifikace tohoto skutku, tedy konstatování, že tímto jednáním žalobkyně spáchala přestupek podle § 36b odst. 1 písm. i) zákona o insolvenčních správcích, však v zachovaném výroku prvostupňového rozhodnutí, označeném jako I. a), uvedena není; ta byla totiž obsažena společně pro oba skutky až ve výroku prvostupňového rozhodnutí označeném rozkladovým orgánem jako výrok II., kde bylo uvedeno: „..., čímž spáchal přestupky podle § 36b odst. 1 písm. i) zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění účinném od 1. 6. 2019.“. Podle Nejvyššího správního soudu tedy rozkladový orgán ponechal „pouhé torzo prvostupňového rozhodnutí, které nemohlo samostatně obstát a nemohlo být předmětem samostatného přezkumu v řízení před městským soudem ani základem následného správního řízení žalovaného“ (poznámka: podtržení provedl zdejší soud). Dále Nejvyšší správní soud poukázal na to, že v odůvodnění svého rozhodnutí rozkladový orgán vycházel z toho, že byl zachován kompletní výrok o vině ve vztahu k prvnímu přestupku žalobkyně, což se ovšem nestalo, takže rozhodnutí rozkladového orgánu trpí zásadním rozporem mezi svým výrokem a odůvodněním způsobujícím jeho nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost.

7. V projednávaném případě soud dospěl k závěru, že ministr závazný právní názor vyslovený Nejvyšším správním soudem v předchozím rozsudku ze dne 26. 4. 2024, č. j. 5 As 101/2022-67, nerespektoval.
8. Jak soud shrnul výše, Nejvyšší správní soud v dotčeném rozsudku výslovně konstatoval, že výrok označený rozkladovým orgánem jako I. a) obsahuje pouze torzo prvostupňového rozhodnutí (skutkovou větu a část právní věty). Tento výrok dle závěru Nejvyššího správního soudu nemůže samostatně obstát a nemůže být základem správního řízení. Přes výše uvedené ministr výrok I. a) učinil opět předmětem správního řízení. Současně ministr do výroku napadeného rozhodnutí doplnil samostatné konstatování, že skutkem popsáním ve výroku I. a) prvostupňového rozhodnutí byl spáchán přestupek podle § 36b odst. 1 písm. i) zákona o insolvenčních správcích. V rámci uvedeného doplnění však ministr zcela opominul závěr Nejvyššího správního soudu, že právní kvalifikace dotčeného skutku, tedy konstatování, že předmětným jednáním žalobkyně spáchala přestupek podle § 36b odst. 1 písm. i) zákona o insolvenčních správcích, je obsažena ve výroku prvostupňového rozhodnutí označeném rozkladovým orgánem jako výrok II. Tento výrok však byl výrokem I. rozhodnutí rozkladového orgánu ze dne 8. 7. 2021, č. j. MSP-14/2021-ODKA-ROZ/3, zrušen a věc byla vrácena prvostupňovému orgánu (blíže viz bod [36] rozsudku ze dne 26. 4. 2024, č. j. 5 As 101/2022-67).
9. Jinými slovy ministr tedy vadu vytčenou mu rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2024, č. j. 5 As 101/2022-67, odstranil v napadeném rozhodnutí tak, že do výroku popisujícího jednání žalobkyně zahrnul rovněž jeho právní kvalifikaci. Možnost takového postupu však dle soudu z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2024, č. j. 5 As 101/2022-67, nevyplývá.
10. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že ministr nerespektoval závazný právní názor vyslovený v předchozím rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2024, č. j. 5 As 101/2022-67.
11. Soud doplňuje, že ministr napadeným rozhodnutím vytvořil situaci, kdy na straně jedné výrokem I. rozhodnutí ze dne 8. 7. 2021, č. j. MSP-14/2021-ODKA-ROZ/3, byla zrušena právní kvalifikace skutku označeného jako I. a) a v této části byla věc vrácena

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

prvostupňovému orgánu k dalšímu řízení, a současně vedle toho bylo napadeným rozhodnutím konstatováno, že se žalobkyně totožným skutkem [skutkem označeným jako I. a)] dopustila přestupku podle § 36b odst. 1 písm. i) zákona o insolvenčních správcích. Uvedené výroky však vedle sebe s ohledem na jejich protichůdnost nemohou obstát. Shora popsaná situace vznikla pouze jednáním rozkladového orgánu.

12. Bez ohledu na výše uvedené soud k formulaci výroku napadeného rozhodnutí rovněž sděluje, že výrok I. a) není v prvostupňovém rozhodnutí obsažen, neboť prvostupňové rozhodnutí obsahuje nečíslované výroky. Římské číslice přiřadil výroku až rozkladový orgán, a to poprvé v rozhodnutí ze dne 8. 7. 2021, č. j. MSP-14/2021-ODKA-ROZ/3. Ostatně i na tuto skutečnost rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2024, č. j. 5 As 101/2022-67, upozornil. Odkazuje-li výrok napadeného rozhodnutí na výrok I. a) prvostupňového rozhodnutí pak takto označený výrok se v prvostupňovém rozhodnutí nenachází.
13. Závěrem soud uvádí, že se nezabýval námitkami žalobkyně, neboť by to bylo s ohledem na výše uvedené nadbytečné.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

14. Protože ministr, respektive žalovaný nerespektoval závazný právní názor vyslovený v předchozím rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2024, č. j. 5 As 101/2022-67, podle § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zatížil napadené rozhodnutí vadou spočívající v podstatném porušení ustanovení v řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Soud proto nezbylo než napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
15. V dalším řízení bude na žalovaném, aby dodržel závazný právní závěr vyslovený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2024, č. j. 5 As 101/2022-67, na který soud též v podrobnostech odkazuje.
16. Soud ve věci rozhodoval bez nařízeného ústního jednání, neboť účastníci řízení podle § 51 s. ř. s. s takovým projednáním věci nevyjádřili nesouhlas a současně soudu takový postup umožňuje § 76 odst. 1 s. ř. s.
17. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalobkyně a soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady související se zastoupením žalobkyně advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3 100 Kč (§ 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) cit. vyhlášky). Náklady právního zastoupení žalobkyně jsou dále tvořeny dvěma paušálními částkami ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 cit. vyhlášky) a částkou 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto řízení vznikly, činí 11 228 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

žalobkyni náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě do rukou zástupce žalobkyně advokáta JUDr. Mgr. Filipa Rigela, Ph.D., advokáta. Pro úplnost soud doplňuje, že žalobkyni byla přiznána odměna v souladu s přechodným ustanovením vyhlášky č. 258/2024 Sb., podle znění vyhlášky č. 177/1996 Sb. do 31. 12. 2024.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 30. ledna 2025

Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.